

[Statsministeren]

benzinafgiften) og af beskatningen af erhvervskøretøjer (omfattende vægtafgiften). For begge forslags vedkommende er der tale om en strukturharmonisering af afgifterne, dvs. en harmonisering af anvendelsesområdet, beskatningsgrundlaget og opkrævningsmetoderne; en tilnærmelse af medlemsstaternes afgiftssatser er forbeholdt en senere harmoniseringsfase. Hvad angår beskatningen af nye motorkøretøjer, herunder den danske registreringsafgift, foreligger der endnu ikke noget forslag til et harmoniseringsdirektiv.

Spm. nr. S 832 Til *miljøministeren* (23/7 84) af:**Gade (SF):**

»Kan ministeren acceptere den praksis, Ringkøbing amtskommune anvender i administrationen af § 43 i naturfredningsloven?«

Begrundelse

Det fremgår af svar fra Ringkøbing amtskommune den 13. marts 1984 til Dansk Ornithologisk Forening for Ringkøbing amt, at amtskommunen administrerer § 43 i naturfredningsloven på følgende måde: »Hvis en tilladelse ville være givet, såfremt ansøgning var indsendt, er indgrebet blevet lovliggjort uden videre foranstaltninger. Det samme gælder, såfremt der har været tvivl, hvis f.eks. den hidtidige tilstand ikke kunne bedømmes sikkert. Hvis det har været et mindre væsentligt indgreb, som der dog næppe ville være blevet givet tilladelse til, har man som regel påtalt overtrædelsen over for rette vedkommende, men lovliggjort indgrebet. Kun såfremt der var tale om grove overtrædelser af væsentlig fredningsmæssig betydning, har man meddelt afslag og stillet krav om retablering.« (Citat fra amtskommunens svar).

Spørgsmålet skal også ses i lyset af den voldsomme forurening af den fredede Rørbæk Sø, som Vejle amtskommune har set gennem fingre med, og som der tidligere er stillet spørgsmål om gennem folketingets miljøudvalg.

Svar (31/7 84):**Miljøministeren** (Chr. Christensen):

Godkendelsesordningen efter naturfredningslovens §§ 43 og 45 med hensyn til anlæg i forbindelse med visse vådområder (vandløb, søer og moser) administreres af amtsrådene, jfr. miljøministeriets bekendtgørelse nr. 521 af 2. november 1983. Amtsrådenes afgørelser kan påklages til fredningsstyrelsen, hvis afgørelse i en klagesag er endelig.

Jeg har på denne baggrund forelagt spørgsmålet for fredningsstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Fredningsstyrelsen har ikke kendskab til samtlige de afgørelser, amtsrådene træffer efter naturfredningslovens § 43, og således heller ikke til de afgørelser, der er truffet af Ringkøbing amtsråd efter denne bestemmelse.

Fredningsstyrelsen ser normalt alene de sager, hvor amtsrådets afgørelse påklages. For Ringkøbing amtskommunes vedkommende har styrelsen inden for de seneste 5 år modtaget 20 klagesager, hvoraf 5 sager endnu ikke er afsluttet.

Af de 15 sager, der er afsluttet, har fredningsstyrelsen i 3 sager ændret amtsrådets afgørelse og meddelt afslag, i 2 sager har man stadfæstet amtsrådets afslag, medens man i de øvrige sager har stadfæstet amtsrådets tilladelse. Det bemærkes i den forbindelse, at en tilladelse ofte gives på vilkår, der skal tilgodese en fredningsmæssigt acceptabel løsning. Fredningsstyrelsen har, ud fra det kendskab man på grundlag af de påklagede afgørelser har til Ringkøbing amtsråds praksis, ikke fundet anledning til at rejse kritik af amtsrådets administration af naturfredningslovens § 43.

Ringkøbing amtskommune har oplyst, at man siden 1979 har behandlet 76 sager efter naturfredningslovens § 43. Heraf er som nævnt 20 sager blevet påklaget til fredningsstyrelsen. Fredningsstyrelsen tager også dette som udtryk for, at der generelt set ikke kan være grundlag for at kritisere amtskommunens administration af naturfredningslovens § 43.

I begrundelsen for spørgsmålet er henvist til et svar fra Ringkøbing amtskommune den 13. marts 1984 til Dansk Ornithologisk Forening, lokalafdelingen for Ringkøbing amt, hvori amtskommunen redegør for, hvorledes man administrerer naturfredningslovens § 43, specielt i de tilfælde, hvor det konstateres, at bestemmelsen er blevet overtrådt.